

РЕШЕНИЕ

№ 252

гр. Севлиево, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЕВЛИЕВО в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Христо Т. Христов

при участието на секретаря Ивелина Ат. Цонева
като разгледа докладваното от Христо Т. Христов Гражданско дело № 20214230100102 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба подадена от Р. А.. П., с ЕГН *****, с адрес: гр. Севлиево, ж.к. Д-р „Атанас Москов” № 24, вх. Б, ет. 5, ап. 13 срещу КОМИСИЯ ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА И ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТОТО ИМУЩЕСТВО /КПКОНПИ/, с ЕИК 129010997, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. Света Неделя № 6 за заплащане на обезщетение за вреди.

I. Искания и възражения на страните, сочени обстоятелства от значение за претендираните права и възражения:

1. От страна на ищеца:

Твърди, че за обезпечаване на бъдещ иск на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/ до размер на сумата 196 230 лева ѝ бил наложен заповест на:

- банковите сметки в ЦКБ АД;
- л.а. *****, модел ****, с рег. № ****;
- л.а. *****, модел ****, с рег. № ЕВ6368АТ.

Освен горепосочените заповести, по искане на КПКОНПИ била наложена и възбрана върху нейни недвижими имоти, както следва:

- УПИ IV-349, кв. 35 по плана на с. Кормянско, общ. Севлиево с площ 720 кв.м., заедно с построената в този имот двуетажна стопанска постройка - тлакане и плевня с площ 77,5 кв.м., подобрения и насаждения;

- ПИ с идентификатор 65927.501.84 по кадастралната карта и регистри на гр. Севлиево с адм. адрес гр. *****, заедно с пострените в имота 2 жилищни сгради, както следва: жилищна сграда с идентификатор 65927.501.84.1 и застроена площ 71 кв.м., брой етажи, 1 и жилищна сграда - еднофамилна, на едно ниво, с идентификатор 65927.501.84.2, със застроена площ 53 кв.м., брой етажи 1 и двете сгради с адм. адрес гр. *****,

- Магазин за хранителни стоки, описан като сграда за търговия, на едно ниво, с идентификатор 65927.501.84.3, с адм. адрес: гр. *****, със застроена площ 104 кв.м., брой етажи-1, построен в поземлен имот с идентификатор 65927.501.84

Възбраните върху имотите били заличени, съответно запорите върху сметките в ЦКБ АД и върху леките автомобили били вдигнати след като всички обезпечения били отменени от съда, пред който се развило производството по иска на КПКОНПИ за отнемане на имущество, след влизане в сила на Определение на ОС Габрово № 3/06.08.2020 г., постановено по ч.гр.д. 24/2020 г., постановено във връзка с молбата за отказ от иска на Комисията.

Посочените по-горе възбрани и запори били наложени като обезпечение на бъдещия иск на КПКОНПИ с Определение № 2 от 08.05.2020 г., постановено по ч.гр.д. 24/2020 г. на ОС-Габрово, което било обжалвано от нея с частна жалба вх. № 1479/29.05.2020 г. пред Апелативен съд - Велико Търново, като преди произнасянето му по частната жалба обезпечението било отменено поради това, че ищецът КПКОНПИ депозирала молба за отказ от иска.

Действията на Комисията по обезпечаване на иска, предявяването на този иск и в крайна сметка прекратяването на производството поради отказ от иска, с признание от страна на Комисията, че не се намира никаква връзка между придобиването на претендираното иска имущество и престъпната дейност, както и липса на свързаност на ищцата с деятеля на тази престъпна дейност причинила вреди на ищцата, поради незаконосъобразните си действия, като тези вреди подлежали на обезщетяване именно по реда на чл. 2а от ЗОДОВ.

Искането на ищцата е съдът да осъди КПКОНПИ на основание чл. 2а от ЗОДОВ да ѝ заплати сумата 15 000 лв. за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в невъзможност да води нормален във финансово отношение живот, влошен имидж пред една от водещите банки в града - ЦКБ АД и пред обществото в малък град като Севлиево, притеснения във връзка с евентуалната загуба на магазина, от който изкарва прехраната си и издържа себе си и двете си непълнолетни деца, притеснения във връзка с организиране на защитата ѝ по образуваното обезпечително производство пред съда, както и по производството пред КПКОНПИ, причинени

психически дискомфорт, стрес, притеснения пред близки и познати, неудобства, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразно образуваното производство спрямо нея без доказателства за свързаност с бащата на децата й Н. Великов в проверявания период и неправомерното налагане на обезпечителни мерки на бъдещ иск от КПКОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество, по който било образувано ч.гр.д. 24/2020 г. по описа на ОС Габрово, което впоследствие било прекратено поради направен отказ от иска, ведно със законната лихва, считано от датата на получаване на заповедното съобщение от нея - 27.05.2020 г. до окончателното изплащане на задължението.

2. От страна на ответника:

Оспорва предявения иск, като неоснователен.

В случая не бил налице незаконосъобразен акт на комисията, от който да са възникнали вреди за ищцата. Налице била законосъобразна проверка по чл. 107, ал. 2 от ЗПКОНПИ.

Проверката започнала въз основа на уведомление от Районна прокуратура - град Севлиево с изх. № 1161/14.03.2019 г. (вх. № УВКПКОНПИ - 377/18.03.2019 г.), в което им било съобщено, че с Постановление от 07.01.2019 г. по досъдебно производство № 537/2018 г. по описа РУ - Севлиево бил привлечен като обвиняем Н. Стефанов Великов, с ЕГН ***** за престъпление по чл. 234, ал. 2, т. 1, във вр. с ал. 1, пр. 2-ро от НК. С последващо споразумение от 11.03.2019 г. по досъдебно производство № 537/2018 г. по описа РУ-Севлиево, пр. пр. № 1161/2018 г. по описа на РП - Севлиево лицето било признато за виновен по повдигнатите обвинения. Престъплението попадало в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 15 от ЗПКОНПИ.

Срещу Р. А.. П., с ЕГН ***** била извършвана проверка в качеството ѝ на лице, което е във фактическо съжителство с Н. Стефанов Великов. От съвместното си съжителство двамата имали общи деца - Теди Николаева Великова, с ЕГН ***** и Стиван Николаев Великов, с ЕГН *****.

Самата проверка включвала проучване на имущественото състояние на лицето и свързаните с него лица, като конкретните параметри били разписани в закона и при нея не били проверявани факти и/или обстоятелства в нарушение на законовите разпоредби. Проверката се извършвала чрез изпращане на писмени запитвания до съответните институции или извършване на справки чрез системи за отдалечен достъп до информационни бази данни. И в двата случая от тези действия за лицето не могли да произтекат вреди, доколкото писмените запитвания били обект на служебна тайна, т.е. запитваната страна в рамките на своите компетентности била длъжна да я съблюдава.

На този етап проверката спрямо едно лице била изцяло документална, т.е. изводите, които се правели били на база събрана информация от съответните институции. Заключениеята, които се правели за получените от лицата приходи и направените разходи били документално обосновани и проверими. При извършения анализ на имущественото им състояние била събрана възможната и достъпна информация за декларираните от лицата приходи (от подавани данъчни декларации, данни от НОИ, НАП и АСП, извлечения от банкови сметки), съпоставени били

установените обичайни и извънредни разходи на лицата (издръжка по данни от НСИ, платени публичноправни задължения, пътуванията в чужбина.)

Установено било имуществото, което проверяваните лица придобили - недвижими имоти, коли, дялове в търговски дружества.

Проверката по закона като фаза от цялостното производство се развивала в рамките на структурата на комисията, резултатите от нея имали вътрешно служебен характер, не се огласявали и не ставали достояние на трети лица или на ищцата. В тази фаза, освен че действията на органите на комисията били законосъобразни, от тях не можели и не произтекли вреди за ищцата.

След извършената проверка комисията направила обосновано предположение, че имуществото е придобито пряко или косвено от престъпна дейност, доколкото не бил установен законен източник за първоначално придобитото процесно имущество.

Габровският окръжен съд допуснал обезпечителните мерки. В самото Определение № 2 от 08.05.2020 г. по ч. гр. д. № 24 по описа за 2020 г. на ГОС, с което било допуснато обезпечението на бъдещ иск чрез налагане на поисканите възбрани и запови на стр. 3 било прието: „Съдът намира, че съществува и обезпечителна нужда за допускане на обезпечението - без обезпечение на иска ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението, като са представени и убедителни писмени доказателства в подкрепа на иска ”.

В конкретния случай процедурата, довела до налагане на обезпечителните мерки, била спазена при стриктно съблюдаване на законовите разпоредби. Налице били изискванията на специалния закон и ГПК, а именно: чл. 116, ал. 1, чл. 141, във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 5, във вр. с чл. 144, пр.2, във връзка с чл. 151 от ЗПКОНПИ и чл. 391 от ГПК. Съгласно чл. 116, ал. 1 от ЗПКОНПИ комисията правела мотивирано искане до съответния окръжен съд, който преценявал дали да допусне налагането на исканите обезпечителни мерки (чл. 117 от ЗПКОНПИ), като искането на комисията в никакъв случай не било обвързващо за съда. Определението на окръжния съд, с което били наложени обезпечителните мерки, подлежало на обжалване пред съответния апелативен съд.

Валидността и допустимостта на решенията на комисията били проверени от съда, който допуснал обезпечителните мерки. В тази връзка решенията на комисията били приети за законосъобразни и не било налице материалноправното основание за предявения иск, свързано с незаконосъобразни актове, действие и/или бездействия от страна на комисията. Не бил налице незаконосъобразен акт или действие на комисията, които да представляват материално правната предпоставка от фактическия състав на отговорността по закона.

Към момента на образуване на производство за отнемане на незаконно придобито имущество и към момента на внасяне в съда на мотивираното искане за допускане на обезпечителни мерки спрямо установеното имущество на лицата, били налице всички изискуеми от закона предпоставки, а именно: Влязло в сила споразумение, имащо сила на присъда за извършено престъпление, попадащо в обхвата на чл. 108, ал.1 от ЗПКОНПИ, както и установено значително несъответствие в размер на 289 400, 31 лв. за целия проверяван период при извършената от органите на КПКОНПИ проверка.

Поради това решенията на КПКОНПИ на осн. чл. 13, ал.1, т. 7 от ЗПКОНПИ и предхождащата ги проверка били абсолютно законосъобразни. Изцяло били

съобразени с фактическото положение и правната рамка към момента на приемането им. Нямамо как и не следва да бъде търсена отговорност от комисията за това, че изпълнявала вменени ѝ със закон задължения, а не правомощия.

Органите на комисията нямали право да преценяват дали да образуват проверка или не при получаването на годно уведомление. Комисията нямала право да преценява дали да образува или не производства по чл. 13, ал.1, т. 7 от ЗПКОНПИ при установяване на имущество, за което липсвали законни доходи, и стойността на което имущество било оценено, като значителна по смисъла на закона.

Не се установявали както твърдяните от ищцата неимуществени вреди, така и причинна връзка на твърдяните вреди с незаконосъобразни действия на комисията.

3 . Представителят на Прокуратурата на Република България излага съображения за неоснователност на предявените искове.

II. Съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност от фактическа и правна страна намира следното:

1. От фактическа страна:

По делото са приобщени следните писменни доказателства:

Съобщение до Р. А.. П. за връчване на препис от Определение № 03/08.05.2020 г. на ОС – Габрово, Определение № 3/06.08.2020 г., съобщение изх. № 1286/22.05.2020 г. на ДСИ при РС - Севлиево, Заповед № 2/2 от 08.05.2020 г. по ЧГД № 24/2020 г. по описа на ОС - Габрово, молба от Р. А.. П. до КПКОНПИ с известие за доставяне на 25.09.2020 г., възражения от Р. А.. П. до КПКОНПИ вх. № 7231/02.07.2020 г., протокол на основание чл. 28 ал. 1 от ЗПКОНПИ, рег. № ТД07ЛО/УВ-7619/09.07.2020 г., пълномощно от Р. А.. П. за упълномощаване на адв. А.М. М., Определение № 2/08.05.2020 г. по ЧГД № 24/2020 г. по описа на ОС – Габрово, искане до ОС – Габрово от КПКОНПИ вътр. № ТД-07-566/04.08.2020 г.

Определение № 02/08.05.2020 г. по ч. гр. дело № 24/2020 г. на ОС – Габрово е представено без неговата четвърта страница, но от приложеното Определение № 03/06.08.2020 г. постановено по същото ч. гр. дело № 24/2020 г. на ОС – Габрово се установява пълното съдържание на Определение № 02/08.05.2020 г., а именно, че с него е допуснато обезпечение на бъдещ иск на държавата чрез Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество с цена на иска 196230 лева срещу Н. Стефанов Великов, с ЕГН ***** и Р. А.. П., с ЕГН ***** чрез налагане на следните обезпечителни мерки:

- ЗАПОР върху лек автомобил, марка *****, модел *****, с рег.№ *****, собственост на ищцата;

- ЗАПОР върху лек автомобил, марка *****, модел *****, с рег. № *****, собственост на ищцата;

- ЗАПОР върху разплащателна сметка в лева с IBAN BG02CECB97901021909600, с титуляр ищцата Р. А.. П., с ЕГН ***** в „Централна кооперативна банка" АД, до размера на цената на иска, с изключение на сумите от трудово или друго възнаграждение за труд, пенсия, чиито размери са над

минималната работна заплата, както и на помощи и обезщетения съгласно друг нормативен акт, предвид разпоредбите на чл. 446 и чл. 446а от ГПК,

както и възбрана на собствените на ищцата недвижими имоти, както следва:

- УПИ IV-349, кв. 35 по плана на с. Кормянско, общ. Севлиево с площ 720 кв.м., заедно с построената в този имот двуетажна стопанска постройка -тлакane и плевня с площ 77,5 кв.м., подобрения и насаждения;

- ПИ с идентификатор 65927.501.84 по кадастралната карта и регистри на гр. Севлиево с адм. адрес гр. *****, заедно с построените в имота 2 жилищни сгради, както следва: жилищна сграда с идентификатор 65927.501.84.1 и застроена площ 71 кв.м., брой етажи, 1 и жилищна сграда - еднофамилна, на едно ниво с идентификатор 65927.501.84.2 със застроена площ 53 кв.м., брой етажи 1 и двете сгради с адм. адрес гр. *****,

- Магазин за хранителни стоки, описан като сграда за търговия, на едно ниво с идентификатор 65927.501.84.3 с адм. адрес гр. *****, със застроена площ 104 кв.м., брой етажи-1, построен в поземлен имот с идентификатор 65927.501.84.

По делото е представена единствено обезпечителна Заповед № 2/2 от 08.05.2020 г. по ЧГД № 24/2020 г. по описа на ОС – Габрово, с която е допуснато обезпечение на иска, само чрез налагане на следните обезпечителни мерки:

- ЗАПОР върху лек автомобил, марка *****, модел ****, с рег.№ *****, собственост на ищцата;

- ЗАПОР върху лек автомобил, марка *****, модел ****, с рег. № *****, собственост на ищцата;

- ЗАПОР върху разплащателна сметка в лева с IBAN BG02CECB97901021909600, с титуляр ищцата Р. А.. П., с ЕГН ***** в „Централна кооперативна банка" АД, до размера на цената на иска, с изключение на сумите от трудово или друго възнаграждение за труд, пенсия, чиито размери са над минималната работна заплата, както и на помощи и обезщетения съгласно друг нормативен акт, предвид разпоредбите на чл. 446 и чл. 446а от ГПК, въз основа на която видно от приложеното съобщение по изп. дело 20204230400059/22.05.2020 г. на ДСИ при РС Севлиево е извършено обезпечение на бъдещия иск.

По делото няма ангажирани доказателства да е извършвана възбрана на посочените в исковата молба недвижимите имоти.

С Определение № 3/06.08.2020 г. на ОС – Габрово, по искане на КПКОНПИ са отменени допуснатите с Определение №2/08.05.2020г. по ч.гр.д.№24/2020г. на ОС Габрово обезпечителни мерки.

По делото е приет като доказателство амбулаторен лист от 30.03.2021 г. издаден за преглед на ищцата на същата дата, с основна диагноза остра стресова реакция.

По делото е приложено психологично становище, изготвено от психолог – психотерапевт Р.П. на 07.08.2021 г., съгласно което: „Г-жа П. споделя за период от живота си в който е била подложена на силен стрес, вследствие на грубата и неоснователна намеса на специализирана прокуратура и КПКОНПИ. По думите ѝ спрямо нея са наложени санкции без да има основания за това. Тя и децата ѝ, както и близките ѝ са подложени на жесток емоционален тормоз от страна на тези институции. Г-жа П. споделя за ужаса, който е изпитала, когато в дома ѝ нахлуват много въоръжени и маскирани лица, които се държат грубо и унизително спрямо нея. Основният ѝ страх е провокиран от мисълта, че тези преживявания могат да се отразят негативно на емоционалното и психично състояние на децата ѝ. На психично ниво при Г-жа П. остава тежка емоционална травма, която нарушава нормалното ѝ функциониране и води до трудна адаптация в ежедневието.

Това поведение от страна на специализираните служби е вид емоционална репресия, при която човек е в неравностойна позиция и се чувства принуден и подтиснат от институции, налагащи властовите си позиции, без да бъдат зачетени човешките права на индивида.”

В показанията си разпитаният свидетел С.Т.Й., съсед и съжителстваща с вуйчото на ищцата, сочи следното: „Май месец миналата година аз си бях тук... Това стана от 5 до 7-8 май, бях в магазина, аз, бащата на децата ѝ Н., майката на Н. и Р. и бяхме четиримата бяхме в магазина, когато получи едно писмо. Какво преживяхме всички когато го отвори, повярвайте ми то беше страшно, отваряйки писмото, не знаем какво четем в момента, ние сме там просто и тя вика – не, това не е вярно, не е възможно! Почна да трепери цялата, облегна се на рафта за цигарите, аз като сега си спомням този случай, ето настръхнах даже! Беше страшно!.... Обикновен човек, работник в хранителен магазин да получи писмо за сумата 200 хил. лв. това е страшно! Тя рухна! Всички рухнахме! и то беше първите 2-3 дена само плачеше, спря да се храни, нито можеше в магазина да дойде да работи, децата да гледа и всички помогнахме с децата, в магазина и тя започна да не може да спи, постоянно главоболие, има мигренозни пристъпи, които зачестиха с времето, аз също имам и тогава в една такава силно стресова ситуация те се учестиха, тя получи кръгове под очите, отслабна и не можеше да се храни, нито с децата адекватно можеше да изпълнява функциите като майка...

Миналата година – периода на пандемията, на 26-ти, сега може да бъркам ден-два, но на двадесет и някой си тръгнахме някой март, когато затовриха курортите и се върнахме обратно на 26 май и след това четири месеца и половина бяхме в Австрия и поради пандемичните условия отново се върнахме и стояхме седем месеца, заради затваряне на курортите там. Мисля, че и Н. беше в магазина, когато тя получи писмото, но всички бяхме там когато го прочете тя. Аз помня дрехите с които бях облечена, аз не знам как ми се е запечатало, беше топло, това със

сигурност го твърдя, точно 5-6-7 май, някъде е било в началото на май, това със сигурност го твърдя, защото аз знам кога тръгнах за Австрия, бях тук... . С нея сме си по-близки, ние заради децата просто гледаме всички, има някаква женска солидарност, помагаме си, гледаме децата, всички ги обичаме.... След това ние я насочихме да търси лекар, защото от всички този стрес видяхме, че няма да се справи сама и я посъветвахме да отиде да потърси помощ от някой лекар.... От работата в магазина се прехранва Р.. Тя е управител в магазина, тя е на заплата.....Само за знам за стопиране на доходите на картата, от която взема семейните помощи за децата. Не знам в този период дали е искала да се разпорежда с имот или автомобил.

Тя преди това беше ходила при някой така, но не специалист такъв психиатър, то едно е да отидеш при лекар да потърсиш помощ и те ти дават някакви деанксидчета, нещо по-слабички лекарства, но от това няма как да имаш трайно подобрение. Точно датата..., тази година вече потърси сериозна помощ от лекар. Лятото вече отиде при в друг град при сериозен специалист.”

Видно от приложеното по делото заповедно съобщение Изх. № 1286/22.05.2020г. на ДСИ при РС - Севлиево, същото е връчено на ищцата на 27.05.2020 г.

2. От правна страна:

За уважаване на предявените иски с правно основание [чл. 2а ЗОДОВ](#), е необходимо установяване наличието на следните предпоставки /обстоятелства/: незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите и на длъжностните лица по [Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество](#), извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им; претърпени неимуществените вреди, чието обезщетяване се претендира - вид и интензитет на търпяното от ищцата засягането на личността и достойнството ѝ, добро ѝ име в обществото и/или емоционалния ѝ живот, и причинно - следствената връзка между настъпването на вредите и незаконното поведение на съответния държавен орган. В тежест на ищцата е доказването на обстоятелства от значение за уважаване на иска, което ѝ е възложено с доклада по делото.

От възприетото от фактическа страна е видно, че в конкретния случай, основанието за търсене на отговорност от КПКОНПИ по [чл. 2а от ЗОДОВ](#) е твърдение за настъпили вреди вследствие извършено обезпечение на бъдещ иск, чрез заповед на пари и движими вещи на ищцата. Впоследствие /три месеца по-късно/ допуснатото обезпечение по молба на КПКОНПИ е отменено. Искането е било в рамките на компетентността на ответника, и след проведено производство за проверка на имуществото на проверяваното лице. Производството пред комисията срещу ищцата е започнало при наличие на данни за съвместно съжителство на ищцата с лице с влязла в сила присъда за извършено престъпление по [чл. 234, ал. 2, т. 1](#) вр. [ал. 1, пр. 2 НК](#).

Налице е било основание за извършване на проверка по ЗПКОНПИ, съгласно [чл. 108, ал. 1 ЗПКОНПИ](#). Независимо от това, съдът намира, че искане за обезпечение на бъдещия иск за отнемане в полза на държавата на имуществото на ищеца е било незаконосъобразно.

Предявеното от ответника искане има редица особености в сравнение с производството по общите правила на ГПК. То се предхожда от проверка по [чл. 107, ал. 2 ЗПКОНПИ](#), в хода на която следва да се установи обосновано предположение, че дадено имущество е незаконно придобито, като такова предположение е налице, когато след проверка се установи значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице. В съответствие със задължителния характер на тази проверка, са и правомощията на органите на комисията при извършване на проверка по повод установяване на незаконно придобито имущество - [чл. 114](#) – [чл. 115 ЗПКОНПИ](#). Искане за обезпечение на бъдещ иск за отнемане в полза на държавата на имуществото на ищеца е следвало да се предяви едва когато и ако комисията след проверка установи, че това имущество е придобито от престъпна дейност. В случая, органите на ответната комисия са осъзнали липсата на предпоставките за уважаване на иск за отнемане в полза на държавата на имуществото на ищеца, след като са поискали отмяна на допуснатото по тяхно искане обезпечение, но това е станало на последващ етап, след предявяване на искане за обезпечение на бъдещ иск. Липсата на предпоставките за уважаване на иск за отнемане в полза на държавата на имуществото на ищеца комисията е могла да я установи и преди предявяването на искането, чрез действия по [чл. 114](#) – [чл. 115 ЗПКОНПИ](#), чрез изискване на обяснения от проверяваното лице, сведения от други лица, държавни и общински органи. Бездействието на комисията в тази насока по време на проверката обуславя извод за незаконосъобразност на заявеното искане за обезпечение на бъдещ иск за отнемане в полза на държавата на имуществото на ищеца.

Претенцията за неимуществени вреди се основава на твърдени душевни страдания, настъпили в резултат на полученото запорно съобщение и уронване на доброто име на ищцата пред обслужващата я банка. Относно второто твърдение, а именно, че е уронено доброто ѝ име пред „Централна кооперативна банка“ АД няма никакви доказателства по делото.

Настоящият състав на съда намира за житейски логично получаването на съобщение за запор на сметката на ищцата и на двата ѝ автомобила, за сумата до 196230 лева, да е довело до отрицателни чувства и преживявания, изразяващи се в притеснения и безпокойство, които се третира от правото като негови неимуществени вреди.

Относно интензитета им по искане на ищцата по делото е допусната до разпит свидетелката С.Т.Й., която подробно обяснява негативните изживявания на ищцата и времето, и обстоятелствата, при които е станала съпричастна към тях, а именно, че това се е случило в началото на май 2020 г. /между 5 и 8 май/, като категорично си

спомня, че на 26.05.2020 г. е заминала за Р Австрия. Видно обаче от посоченото по-горе запорно съобщение Изх. № 1286/22.05.2020г. на ДСИ при РС – Севлиево, същото е получено от ищцата на 27.05.2020 г., т.е. един ден след като свидетелката е заминала за Р Австрия, съответно тя няма как да е била свидетел на получаването на съобщението от ищцата. Единственият извод, който може да бъде направен от това фактическо противоречие е, че разпитът на свидетелката е с цел да бъдат доказван несъществуващ интензитет на отрицателни душевни чувства на ищцата и на показанията ѝ, поради заинтересоваността им не следва да бъде давана вяра, освен относно твърдяни негативни за ищцата факти /.

Амбулаторният лист, приложен по делото, е издаден въз основа на извършен преглед 31.03.2021 г. – около 8 месеца след отмяната на допуснатото обезпечение и 10 месеца след връчване на запорното съобщение. До този момент ищцата не се е обръщала към специалист. Няма логика острата стресова реакция, посочена в амбулаторния лист, да се е появила у ищцата в резултата на отмяната на обезпечението, и то осем месеца след това. Такава би следвало да се появи след връчване на запорното съобщение, но доказателство за такова медицинско проявление няма никакви.

Този извод се потвърждава и от представеното становище, изготвено от психолог – психотерапевт Р.П.. Посоченото становище е изготвено около 4 месеца след издаването на посочения амбулаторен лист и повече от една година след връчване на запорното съобщение - на 07.08.2021 г., и като причина за негативните си изживявания ищцата посочва *„ужаса, който е изпитала, когато в дома ѝ нахлуват много въоръжени и маскирани лица, които се държат грубо и унижително спрямо нея. Основният ѝ страх е провокиран от мисълта, че тези преживявания могат да се отразят негативно на емоционалното и психично състояние на децата ѝ.“* От ищцата въобще не се сочи обезпечителният запор върху имуществото ѝ да има или да е имал последици върху психиката ѝ.

Към посоченото следва да бъде добавено, че няма данни по какъвто и да било начин запорът върху колите и банковата сметка на ищцата да е повлиял негативно на материалното ѝ положение. Нещо повече, видно от показанията на свидетелката С.Т.Й. /чиито показания поради заинтересоваността им следва да бъдат кредитирани само относно твърдяните негативни за ищцата факти/, ищцата е работила в магазина и е получавала заплата, но въобще не сочи тази заплата да е получавана по банковата ѝ сметка.

Съвкупността от посочените факти води до единствения извод, че интензитетът на негативни изживявания на ищцата, причинен от наложения обезпечителен запор е бил на много ниско ниво. Едновременно с това следва да бъде отчетено, че наложените обезпечителни мерки са вдигнати в сравнително кратък срок след налагането им, поради което е налице и много нисък интензитет на извършените увреждащи действия от ответника.

При посочените фактически и правни изводи съдът намира, че справедливото обезщетение за негативните душевни изживявания на ищцата, резултат от наложения обезпечителен запор, е в размер на 300 лева, до който размер следва да бъде уважен предявеният иск и отхвърлен за разликата над него, до претендирания размер от 15000 лева.

3. Разноски:

Разноски се претендират и от ищцата, и от ответника.

Такива от ищцата са направени в размер на 10 лева държавна такса и 9 лева такса на банката по внасянето ѝ, и 500 лева адвокатски хонорар, или общо разноски в размер на 519 лева.

Ответникът претендира да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно чл. 78 ал. 8 от ГПК в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). В чл. 25 ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ е определено възнаграждение в диапазона от 100 до 300 лева. С оглед фактическата и правна сложност на делото, и цената на иска, следва да бъде определено възнаграждение в максималния размер от 300 лева.

Съгласно чл. 78 ал. 1 от ГПК заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска, а съгласно ал. 3 на същия член ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноски съразмерно с отхвърлената част от иска.

В конкретния случай съразмерно на уважената част от иска ответникът дължи на ищеца сумата 10,38 лева – разноски по делото, а ищецът на ответника 294,00 лева. При прилагане на компенсация до размера на по-малкото ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника 283,62 лева разноски по делото след извършена компенсация.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА КОМИСИЯ ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА И ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТОТО ИМУЩЕСТВО /КПКОНПИ/, с ЕИК 129010997, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. Света Неделя № 6 ДА ЗАПЛАТИ НА Р. А.. П., с ЕГН ***, с адрес: гр. *****, сумата 300,00 лева /триста лева/, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, причинени вследствие на осъществен запор въз основа на Заповед № 2/2 от 08.05.2020 г. по ч.гр.дело № 24/2020 г. по описа на ОС - Габрово, ведно със законната лихва, считано от 27.05.2020 г. /датата на получаване на запорното съобщение/ до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 2а от ЗОДОВ.**

ОТХВЪРЛЯ предявения иск за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди за разликата над 300 лева до претендирания размер от 15000 лв., като неоснователен и недоказан.

О С Ъ Ж Д А Р. А.. П., с ЕГН *****, с адрес: гр. *****, **ДА ЗАПЛАТИ на КОМИСИЯ ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА И ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТОТО ИМУЩЕСТВО /КПКОНПИ/, с ЕИК 129010997, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. Света Неделя № 6 сумата 283,62 лева /двеста осемдесет и три лева и 62 ст./ - разноси по делото след извършена компенсация, на осн. чл. 78 ал. 1, ал. 3 и ал. 8 от ГПК.**

Решението подлежи на обжалване от страните пред ОС – Габрово в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Севлиево: _____